

Regională
Hunedoara-Deva

GAZETA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

Anul XIX-Nr. 924

EDITATĂ DE MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI COMITETUL UNIUNII SINDICATELOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Vineri 8 dec. 1967

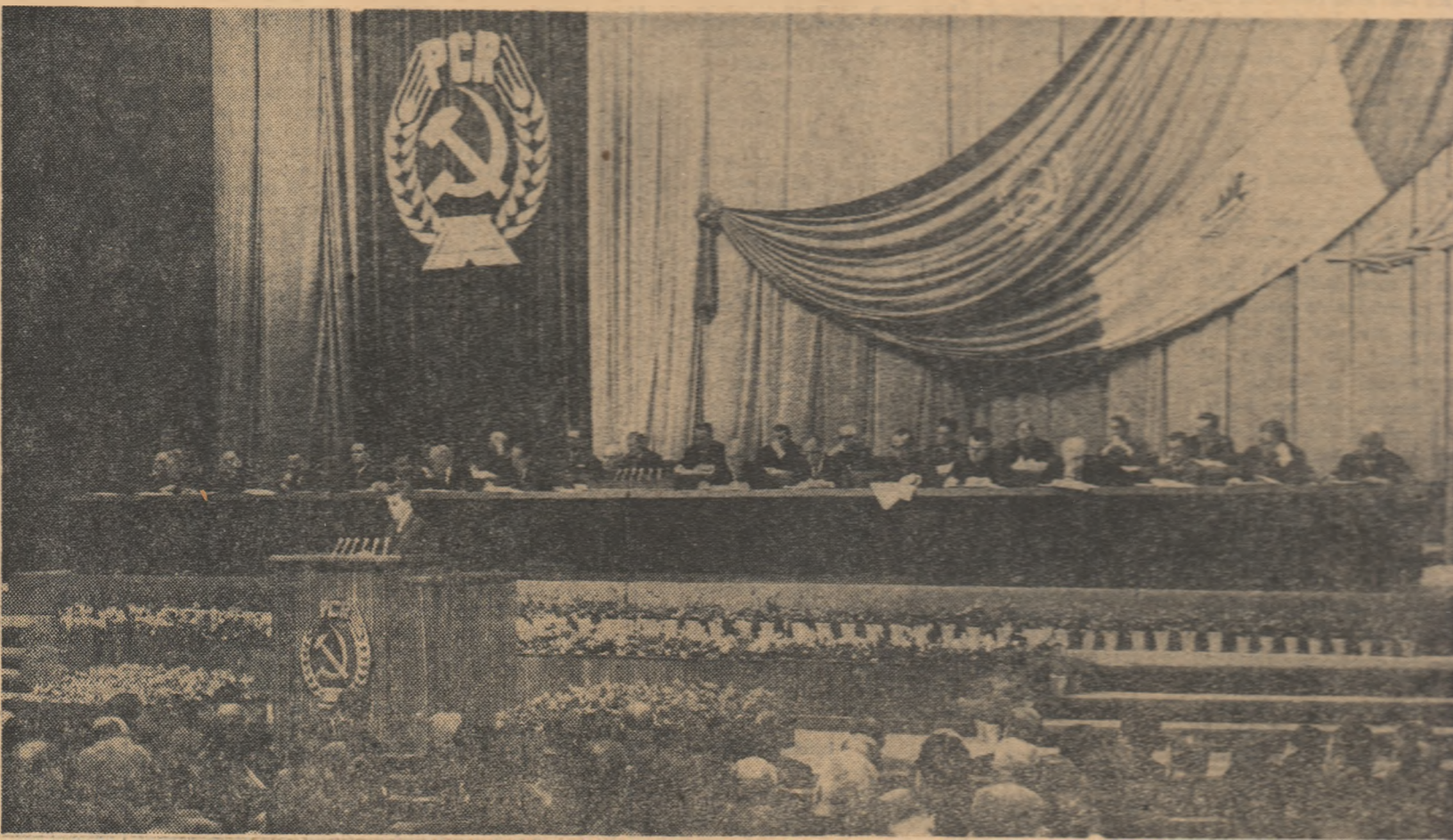
4 pag. 25 bani

CONFERINȚA NAȚIONALĂ A PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Oamenii muncii din țara noastră, întregul popor, au urmărit cu interes deosebit lucrările Conferinței Naționale a Partidului Comunist Român, care a dezbătut măsurile de perfecționare a conducerii și planificării economiei naționale, a metodelor de organizare și conducere a vieții sociale corespunzător noii etape de dezvoltare socialistă a țării, precum și principiile de bază ale îmbunătățirii organizării administrativ-teritoriale a României și sistematizării localităților rurale.

Măsurile supuse dezbaterii de Comitetul Central al partidului au o importanță hotărâtoare pentru opera de desăvârșire a construcției socialiste, pentru accelerarea progresului material și spiritual al societății noastre, pentru viitorul poporului român. Supuse unei ample dezbateri publice în presă, în adunările colectivelor din întreprinderi și instituții, Documentele adoptate de Plenara din 5-6 octombrie a Comitetului Central al partidului au întrunit adevărată deplină a maselor. S-ar putea spune că la elaborarea și definitivarea lor și-a adus contribuția întregul partid, întregul popor.

Evocând, în Raportul prezentat la Conferință, drumul parcurs de poporul român în anii care au trecut de la eliberarea țării, secretarul general al C.C. al P.C.R., tovarășul Nicolae Ceaușescu, a înfățișat tabloul marilor progrese făcute de România, într-o perioadă istorică scurtă, în toate domeniile vieții economice și sociale. În acești ani socialismul a învins definitiv la orașe și la sate, a fost lichidat pentru totdeauna exploatarea omului de către om, s-au dezvoltat forțele de producție, a crescut întregul potențial economic al țării, s-au consolidat relațiile socialiste, s-au îmbunătățit neîncetat condițiile de viață ale tuturor categoriilor populare, cultura a cunoscut o amplă răspândire în mase, contribuind la lărgirea orizontului de cunoștințe al oamenilor muncii. Lichidarea claselor exploatare, asigurarea unității intereselor fundamentale ale tuturor membrilor societății, a concordanței dintre aspirațiile individuale și interesele colectivității au creat condiții optime pentru cimentarea și înflorirea națiunii socialiste, au deschis perspective largi pentru afirmarea nestinjenită a apitudinilor, talenților și energiilor creatoare ale tuturor cetățenilor, fără deosebire de rasă, sex sau naționalitate. Schimbările survenite în structura socială a țării, vasta activitate educativă desfășurată de partid au influențat puternic dezvoltarea conștiinței socialiste, profilul moral și spiritual al oamenilor. În acest amplu proces de transformări fundamentale o trăsătură caracteristică este pătrunderea tot mai largă în mase a ideilor înaintate ale partidului, a idealurilor sale, a concepției sale științifice despre lume și viață, a patriotis-

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al C.C. al P.C.R., prezintă Raportul la Conferința Națională a Partidului Comunist Român.

list, a umanismului și eticii socialiste. „Realizările obținute de țara noastră în anii construcției socialiste — se spune în Raportul prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu — sînt rodul creației conștiente a întregului popor român, a muncitorimii, țărănimii și intelectualității, a maselor largi de cetățeni, fără deosebire de naționalitate, care au urmat neabătut politica partidului comunist, văzînd în ea expresia intereselor lor vitale, steaua călăuzitoare spre un viitor mai bun și mai fericit, spre prosperitatea României socialiste”.

Consolidîndu-și legăturile cu clasa muncitoare cu țărănimia, cu intelectualitatea, cu toate păturile muncitoare ale populației, partidul s-a întărit continuu în procesul luptei pentru făurirea orînduirii socialiste, ajungînd să numere în rîndurile sale peste 1,7 milioane de membri. Exprimînd interesele tuturor celor ce muncesc, cauza partidului a devenit cauza întregului popor român.

Propunerea făcută de tovarășul Chivu Stoica, în cuvîntul său, ca secretarul general al Comitetului Central al Partidului să îndeplinească în viitor funcția de președinte al Consiliului de Stat, iar această propunere să fie prezen-

tată Marii Adunări Naționale, a fost primită cu întreaga adevăre. Îndeplinirea de către aceeași persoană a funcției de secretar general al Comitetului Central al Partidului și a celeia de președinte al Consiliului de Stat va asigura înfăptuirea conducerii unitare de către C.C. al P.C.R. a întregii activități sociale și de stat și reprezentarea la nivelul cel mai înalt, pe plan internațional, a politicii partidului și statului.

În perioada care a trecut de la Congresul al IX-lea al partidului s-a desfășurat o vastă acțiune pentru asigurarea mersului înainte al societății românești. Măsurile luate de conducerea partidului în acest rîstimp au găsit un profund ecou în masele populare, le-au dinamizat și însușit în lupta pentru promovarea progresului în toate sectoarele de activitate. Producția industrială a înregistrat în cursul anilor 1966-1967 un ritm mediu de creștere de 12,3 la sută, superior celui prevăzut în planul cincinal. Rezultate de seamă au fost obținute și în agricultură. Ritmul mediu de creștere a producției agricole globale în anul 1966-1967 este de 7,1 la sută. Datorită rezultatelor pozitive obținute în producția materială, venitul național a crescut în primii doi ani ai cincinalului într-un ritm mediu

anual de 8,7 la sută, ceea ce a permis să se ia noi măsuri pentru ridicarea nivelului de trai și pentru sporirea veniturilor populare de la orașe și sate, pentru îmbunătățirea aprovizionării maselor muncii.

În prezent partidul trece într-un amplu program de măsuri pentru a asigura un nou impuls dezvoltării forțelor de producție, progresului multilateral al patriei, ridicării nivelului de trai al poporului. Măsurile de perfecționare a conducerii și planificării economiei dezbătute de Conferința Națională a partidului urmăresc sporirea rolului factorilor economico-financiarilor în întreaga economie, creșterea atribuțiilor și competențelor unităților de producție în planificarea, organizarea și conducerea activității economice, mai buna valorificare a resurselor interne ale întreprinderilor, dezvoltarea inițiativelor creatoare a colectivelor de oameni ai muncii.

Măsurile preconizate sînt rod al gândirii creatoare, al experienței proprii acumulate în două decenii, al confruntării pe plan mondial cu cele mai bune metode de conducere a economiei. Ele reflectă capacitatea partidului nostru de a elabora, pe baza cunoașterii cerințelor legilor economice obiective ce acționează în socialism, asemenea for-

me și metode care să permită o conducere conștientă, științifică, menită să asigure o valorificare maximă a potențialului economic socialist. Aceste măsuri se iau în condițiile în care economia noastră se află în plin avînt, când forțele de producție ale țării, productivitatea muncii și volumul producției industriale se dezvoltă în ritmuri ce se înscriu printre cele mai înalte din lume.

Un fenomen cu profunde implicații îl constituie marea intruziune a științei în întreaga viață socială și îndeosebi în producția materială. Știința a ajuns astăzi, așa cum s-a subliniat în Conferința Națională a partidului, o componentă nemijlocită a forțelor de producție.

Preocuparea conștientă a partidului nostru de a asigura pe baza profund democratică întreaga viață economică și socială a țării se reflectă în măsurile prevăzute pentru creșterea nivelului de viață a muncii și a societății. Aceste măsuri sînt menite să îmbunătățească condițiile de viață ale muncii și să atragă largă a celor mai buni specialiști, conducători de producție, oameni de știință, a tuturor oamenilor muncii în conducerea efectivă a activității de producție și economice.

O mare importanță teoretică și practică o au măsurile dezbătute la Conferință cu privire la îmbunătățirea planificării economiei naționale, a sistemului de aprovizionare și desfacere a sistemului de formare a prețurilor. Caracteristica muncii de planificare va consta în faptul că planul central va cuprinde un număr restrîns de indicatori care vor exprima obiectivele esențiale ale economiei naționale, permițînd partidului și statului să păstreze în

Ca detașament de avangardă al societății, care reunește în rîndurile sale elementele cele mai înaintate ale clasei muncitoare, țărănimii, intelectualității, partidul este exponentul intereselor întregii națiuni socialiste, al întregului popor, forța sa conducătoare. Acumulînd o bogată experiență în cursul luptelor revoluționare, al activității desfășurate în fruntea maselor populare pentru făurirea noii orînduirii, aplicînd creator adevărurile generale ale marxism-leninismului la condițiile concrete ale țării noastre, partidul a devenit organizatorul și mobilizatorul tuturor energiilor și capacităților creatoare ale națiunii în slujba înfloririi României socialiste. Rolul său de conducător politic al societății noastre este o realitate obiectivă, întărită zi de zi de adevărată deplină a maselor largi de oameni ai muncii, o necesitate indispensabilă a mersului înainte, consfințită în însăși legea fundamentală a țării. Înarmat cu o concepție științifică despre societate, cu cunoașterea legilor obiective ale dezvoltării sociale, partidul marxist-leninist este în măsură să elaboreze și să înfățișeze poporului programul dezvoltării și înfloririi în perspectivă a țării, al drumului ce trebuie parcurs pentru atingerea fazelor superioare a dezvoltării societății — faza comunismului, a celei mai înalte civilizații din istoria omenirii.

(Din Raportul prezentat de tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, la Conferința Națională a Partidului Comunist Român).

amplu lor principalele instrumente de conducere a proceselor economice, asigurînd în același timp dezvoltarea inițiativelor unităților de producție.

Pentru asigurarea nevoilor de cadru a fost elaborat un program de pregătire a muncitorilor calificați, a specialiștilor cu pregătire medie și superioară, pentru toate sectoarele vieții economice și sociale pînă în anul 1980. După cum se știe, anul acesta a fost supus unei largi dezbateri studiul privind dezvoltarea învățămîntului superior, care conține propuneri menite să orienteze pregătirea viitorilor absolvenți, în așa fel încît aceștia să poată ține pasul cu exigențele în continuă schimbare ale economiei naționale. Au fost de asemenea elaborate măsuri privind dezvoltarea învățămîntului de cultură generală, profesional și tehnic, care urmăresc trecerea la învățămîntul general de zece ani, extinderea și diversificarea învățămîntului tehnic și profesional, ceea ce va contribui la ridicarea pe o treaptă mai înaltă a nivelului cultural al întregului popor.

Conferința a examinat și a stabilit măsuri legate de colaborarea și cooperarea economică și tehnică științifică a României cu țările socialiste frățești, cu toate statele lumii, în interesul mersului înainte al poporului român, al progresului general al societății, spre folosul cauzei păcii, prieteniei și încrederii între popoare.

O mare însemnătate pentru viitorul patriei noastre o au măsurile dezbătute de Conferință cu privire la îmbunătățirea organizării administrative-teritoriale și sistematizarea localităților rurale. Una din ideile fundamentale ale măsurilor dezbătute este ridicarea rolului și sporirea atribuțiilor orașelor și comunităților în activitatea de bază ale organizării administrativ-teritoriale, în care cetățenii își desfășoară activitatea economică, politică, social-culturală. Pe viitor se va desfășura o susținută activitate de sistematizare a localităților rurale, care va accelera procesul de apropiere treptată a vieții satului de aceea a orașelor — una din condițiile principale ale construirii societății comuniste.

Un loc larg l-au ocupat, în dezbaterile Conferinței, problemele perfecționării continue a formelor și metodelor de organizare și conducere a vieții sociale. Conferința a dezbătut măsuri menite să ducă la perfecționarea muncii organelor de stat, a Marii Adunări Naționale, a Consiliului de Miniștri, a organizațiilor de masă și obștești, a organelor locale de partid și de stat în vederea ridicării întregii lor activități la nivelul sarcinilor tot mai complexe ce revin statului nostru în desăvîrșirea construcției socialiste. Procesul de desăvîrșire a construcției socialiste, diversificarea vieții economice, științifice și culturale, creșterea complexității problemelor și sarcinilor ce trebuie rezolvate determină în mod obiectiv întărirea rolului Partidului Comunist Român ca forță conducătoare în societate. Partidul Comunist Român, căruia poporul i-a încredințat mandatul să conducă destinele țării, poartă întreaga răspundere pentru înfăptuirea programului înaintării României pe calea progresului și civilizației, pentru construirea cu succes a socialismului și comunismului. „Organizatiile de partid — se subliniază în Raportul prezentat la Conferință de către tovarășul Nicolae Ceaușescu — trebuie să dezvolte la toți comunistii, la cadrele de conducere, conștiința înaltelor răspunderi ce le au față de partid, de popor și față de țară, să cultive trăsăturile activității militante, receptivitatea față de ceea ce e înaintat, intrinseci față de lipsuri, luptător ferm pentru promovarea noului, pentru înfăptuirea liniei generale a partidului”.

Prin însemnățile problemelor dezbătute, prin importanța teoretică și practică a soluțiilor preconizate, Conferința Națională a Partidului Comunist Român are o importanță hotărâtoare pentru întreaga dezvoltare a țării noastre. Oamenii muncii întregului nostru popor își exprimă adevărată totală față de politica partidului și hotărîrea de a lupta neobosit pentru traducerea ei în viață, pentru întărirea națiunii noastre socialiste, pentru înflorirea României.

1947 — 1967

Sub îndrumarea profesorilor lor, elevii claselor a VIII-a și a IX-a de la Liceul nr. 27 din București pregătesc un montaj literar-muzical intitulat „De ziua ta, Republică iubită”. Pentru acest montaj au fost selectate piese de valoare din poezia și muzica românească populară și clasică, înmănunchiate într-un frumos buchet închinat Republicii cu prilejul celei de a XX-a aniversări.

În cinstea Conferinței Naționale a P.C.R. și a celei de-a XX-a aniversări a Republicii, cenzura populară și clasică, înmănunchiate într-un frumos buchet închinat Republicii cu prilejul celei de a XX-a aniversări.

București a deschis duminică 3 decembrie a.c. o expoziție de pictură, grafică, ceramică și metaloplastie. Expoziția cuprinde lucrările a peste 20 de profesori bucureșteni.

Continuînd o frumoasă tradiție, profesorii Liceului nr. 1 din Tecuci organizează în aceste săptămîni o serie de excursii menite să facă cunoscută elevilor cîteva din marile realizări ale poporului nostru. De la cei mai mici pînă la cei mai mari, elevii școlii au străbătut minunatele drumuri ale țării. Elevii claselor III-IV au fost de curînd la

Brăile și Galati, cei din clasele V-VIII la Mărășești, Borzești, Orașul Gh. Gheorghiu-Dej și Sîlnic Moldova, iar cei din clasele IX-XI la București. Cu acest prilej au fost vizitate întreprinderi, cartiere noi, expoziții, muzee.

De-a lungul Anului XX al Republicii s-a desfășurat cel de-al VIII-lea Concurs al formațiilor artistice de amatori de la orașe și sate, conceput ca un omagiu adus acestei mărețe sărbători a poporului român. La concurs — ale cărui ultime spectacole din faza finală se desfășoară zilele acestea

la București — au participat mii de cadre didactice. Duminică, de pîldă, pe scena finalei s-a prezentat cunoscutul cor al Sindicatului Învățămînt din Craiova, a cărui evoluție a atestat și de această dată binemeritul prestigiu pe care și-l a câștigat în mișcarea artistică de amatori.

„Arcul de triumf al țării” s-a intitulat seara de poezie închinată celei de-a XX-a aniversări a Republicii pe care au organizat-o joi, 7 decembrie a.c. membrii cercului literar „Lucațărul” al elevilor din Capitală. Tinerii poezi au citit din versurile lor dedicate patriei.

CITIȚI ÎN PAGINA A 3-A :

Hotărîrea adoptată de C.C. al P.C.R., în Plenara din 29 noiembrie — 1 decembrie a.c.

CU PRIVIRE LA SARCINILE ORGANIZAȚIILOR DE PARTID, DE STAT ȘI OBȘTEȘTI, ALE U.T.C., PENTRU ÎMBUNĂTĂȚIREA MUNCII EDUCATIVE ÎN RÎNDUL TINERETULUI.

VIENA

ACCESUL LA ÎNVĂȚĂMÎNTUL SUPERIOR ÎN DISCUȚIA MINIȘTRILOR ÎNVĂȚĂMÎNTULUI DIN ȚĂRILE EUROPENE

—INTERVIU CU ACAD. ȘTEFAN BĂLAN—

Reintors de la Viena, unde a condus delegația Republicii Socialiste România la Conferința miniștrilor învățămîntului din țările Europei membre ale UNESCO, acad. Ștefan Bălan, ministru învățămîntului, a acordat redactorului șef al „Gazetei învățămîntului”, Emilia Mănac, un interviu în legătură cu lucrările acestei conferințe.

Din relatările noastre anterioare cititorii au aflat că această conferință a avut ca temă „Accesul la învățămîntul superior”.

— Ce a determinat alegerea problemei „Accesul la învățămîntul superior” ca temă a Conferinței miniștrilor învățămîntului din țările Europei?

— În actuala etapă de dezvoltare vertiginosă a științei și culturii este firesc ca pe agenda preocupărilor majore ale lumii, să se înscrie pe prim plan problemele privind o mai bună organizare a învățămîntului superior. Multiplele aspecte pe care le are azi această problemă accesului la învățămîntul superior determină o atenție deosebită din partea guvernelor țărilor europene. În aceste țări, cerințele de învățămînt cresc mereu, se profilează tendințe de dezvoltare a învățămîntului secundar și, implicit, creșterea afloxului de candidați către învățămîntul superior. Problematika abordată a fost însă mult mai largă decît tema anunțată, punîndu-se de fapt în discuție organizarea pregătirii tineretului încă de la nivelul școlii generale și conexiunea strînsă dintre diferitele aspecte ale politicii școlare și dezvoltarea economică și socială a țărilor respective. Așa cum sublinia directorul general al UNESCO, René Maheu, în alocuțiunea înscrisă la sediul inaugurării, însuși faptul că, răspunzînd apelului UNESCO, țările Europei s-au înfîlțit în cadrul acestei conferințe la un nivel de reprezentare fără precedent în ultimii 20 de ani, are o semnificație deosebită. Reunind reprezentanții unor popoare cu un fond de cultură și civilizație atât de variat și bogat, Conferința a prilejuit un valoros schimb de experiență.

— Ce tendințe actuale și de perspectivă au relevat studiile prezentate ca bază de discuție și dezbaterile purtate în cadrul conferinței?

— Documentele elaborate pentru a forma baza discuțiilor au fost realizate, în cadrul comitetului consultativ, de către prof. univ. Henri Janne (Belgia), rectorul Universității libere din Bruxelles și prof. univ. Jan Szczepanski (Polonia), președintele Asociației internaționale de sociologie. Președintele comitetului consultativ a fost prof. univ. Jean Livescu, adjunct al ministrului învățămîntului din țara noastră, care a fost și raportorul general al Conferinței. Documentele au constituit un material valoros pentru dezbateri. O observație esențială care se desprinde din studiul și mai ales din statisticile comparative pe care le-au cuprins acestea, este faptul că în ultimii ani s-a produs în țările europene o adevărată „explozie școlară”, care se concretizează prin creșterea considerabilă a efectivelor de elevi și studenți și printr-o amplă diversificare a sistemului de învățămînt secundar și superior. Numărul elevilor și studenților a

creșcut mult mai repede decît acel al populației. Documentele au scos în mod clar în evidență ritmul foarte ridicat de creștere înregistrat de țările socialiste, ca urmare a sistemului lor social și a politicii științifice de învățămînt dusă de guvernele acestor țări. Deși s-au formulat puncte de vedere diferite, a apărut clar utilitatea planificării accesului studenților la învățămîntul superior, îmbinîndu-se dorințele individuale cu cerințele dezvoltării economice și culturale ale țării.

— În țara noastră s-au întreprins numeroase acțiuni pentru lărgirea accesului în învățămîntul superior. Care sînt realizările care au reușit în mod deosebit de atenție?

— S-au evidențiat deosebit de dezvoltarea armonioasă a învățămîntului nostru superior în cadrul politicii școlare generale a României socialiste, largă democratizare a învățămîntului, ca și legătura strînsă dintre ansamblul dezvoltării social-economice și culturale a țării și linia ascendentă a învățămîntului. Cîteva cifre, subliniate și în studiile prezentate la conferință, au fost concludente: în ultimele două decenii, la o creștere cu 25 la sută a populației țării, efectivele școlare au crescut cu 95 la sută și cele ale studenților cu 190 la sută. Datele cuprinse în studiul pun în evidență faptul că, datorită înfăptuirii complete a oricărui dis-

criminării, datorită gratuității învățămîntului de toate gradele, sistemului de acordare a bursei, și amplasării judicioase a rețelei învățămîntului, numărul studenților fii de muncitori este aproape în aceeași proporție cu numărul muncitorilor în ansamblul populației active a țării, iar numărul studenților proveniți din mediul rural a crescut cu peste 60 la sută. A fost clar că aceste rezultate sînt o consecință firească a democratizării întregii vieți sociale din România, o urmare directă a politicii de învățămînt, care a deschis întregului tineret porțile școlilor de toate gradele. Multe din delegațiile participante au apreciat în cuvinte foarte frumoase dinamica dezvoltării școlii generale din țara noastră. Intr-o perioadă scurtă de timp s-a generalizat în 3-mîntul de 8 ani, iar în viitor acesta se va prelungea la cel puțin 10 ani. Au fost apreciate pozitiv și modalitățile prin care s-a determinat accesul mai larg la studiul superior: diversificarea instituțiilor de învățămînt superior, extinderea cursurilor serale și fără frecvență, burse și gratuități, construirea unor complexe studențești, vaze grupate, cîmpe, cantine săli de lectură etc. Numeroase întrebări, vîndînd un marcat interes, au fost puse reprezentanților țării noastre în legătură cu planificarea dezvoltării învățămîntului, precum și cu sistemul de perfecționare post universitar a specialiștilor cu studii superioare.

— Accesul la învățămîntul superior are multiple condiționări în sfera învățămîntului secundar. Ce preocupări s-au concentrat la Conferință în legătură cu acest învățămînt?

— Chiar fără a lua în considerare toate implicțiile problemei, apare evident că intrarea în învățămîntul superior nu poate fi dissociată de o orientare, din mai din vreme, a tineretului către diferite domenii de pregătire. Se poate spune astfel că momentul inițial al orientării spre învățămîntul superior se situează cu 2-3 ani înainte de încheierea studiilor în școala generală. Conferința de la Viena a scos în evidență actualitatea pe care o are pentru fiecare țară intensificarea orientării școlare și profesionale, necesitatea de a se utiliza cu maximum de randament mijloacele care să faciliteze asimilarea de către tineri a disciplinelor propuse spre studiu, pentru a asigura candidaților la învățămîntul superior un nivel corespunzător de pregătire.

— Ce ne puteți spune despre participarea reprezentanților țării noastre la pregătirea și desfășurarea Conferinței?

— Țin să relev că participarea reprezentanților români la activitatea de pregătire a Conferinței, a fost consemnată chiar în cuvîntul de deschidere a lucrărilor. Intervențiile delegației țării noastre în cadrul dezbaterilor au fost primite cu deosebit interes. Ele au prezentat așă situația actuală a învățămîntului din România, cit și tendințele dezvoltării în perspectivă a acesteia, egîlîndu-se în studiile elaborate recent în țara noastră în vederea perfecționării învățămîntului de toate gradele.

— Care sînt cele mai importante concluzii și recomandări ale Conferinței și ce perspective deschide acestea pentru dezvoltarea colaborării internaționale în domeniul educației tineretului?

— Principalele recomandări adoptate de Conferința de la Viena sînt: solicitarea continuării, prin mijloace adecvate, a schimbului de experiență și a documentației în legătură cu problemele discutate. Ele cheamă țările europene să elaboreze studii comparative, în special în problemele modernizării metodelor de învățămînt și a utilizării raționale a noilor metode și tehnici de instruire. Se subliniază de asemenea utilitatea planificării accesului la învățămîntul superior și, în legătură cu aceasta, importanța studiilor metodelor de planificare practicate. Alte recomandări privesc dezvoltarea cercetărilor științifice asupra procesului educațional, realizarea orientării școlare și profesionale și necesitatea de a extinde și îmbunătăți condițiile educative pe parcursul întregii vieți active a omului. Se consideră necesară, în acest sens, o pregătire culturală și profesională care ar permite specialiștilor să dispună de o „mobilitate socială” mai largă, decît de posibilități mai mari pentru dobîndirea unei calificări profesionale superioare pe tot parcursul vieții active.

— S-a stabilit de asemenea, ca UNESCO să întreprindă studii periodice privind accesul la învățămîntul superior, utilizarea metodelor didactice și a tehnicilor moderne în învățămîntul de toate gradele.

Conferința de la Viena a arătat utilitatea cooperării țărilor europene în problemele educației. Aceasta a făcut ca recomandarea formulată de un grup de țări — dintre care România — de a se convoca în viitor o nouă conferință de acest fel, să fie acceptată în unanimitate.

— Care sînt cele mai importante concluzii și recomandări ale Conferinței și ce perspective deschide acestea pentru dezvoltarea colaborării internaționale în domeniul educației tineretului?

— Principalele recomandări adoptate de Conferința de la Viena sînt: solicitarea continuării, prin mijloace adecvate, a schimbului de experiență și a documentației în legătură cu problemele discutate. Ele cheamă țările europene să elaboreze studii comparative, în special în problemele modernizării metodelor de învățămînt și a utilizării raționale a noilor metode și tehnici de instruire. Se subliniază de asemenea utilitatea planificării accesului la învățămîntul superior și, în legătură cu aceasta, importanța studiilor metodelor de planificare practicate. Alte recomandări privesc dezvoltarea cercetărilor științifice asupra procesului educațional, realizarea orientării școlare și profesionale și necesitatea de a extinde și îmbunătăți condițiile educative pe parcursul întregii vieți active a omului. Se consideră necesară, în acest sens, o pregătire culturală și profesională care ar permite specialiștilor să dispună de o „mobilitate socială” mai largă, decît de posibilități mai mari pentru dobîndirea unei calificări profesionale superioare pe tot parcursul vieții active.

— S-a stabilit de asemenea, ca UNESCO să întreprindă studii periodice privind accesul la învățămîntul superior, utilizarea metodelor didactice și a tehnicilor moderne în învățămîntul de toate gradele.

Conferința de la Viena a arătat utilitatea cooperării țărilor europene în problemele educației. Aceasta a făcut ca recomandarea formulată de un grup de țări — dintre care România — de a se convoca în viitor o nouă conferință de acest fel, să fie acceptată în unanimitate.

— Care sînt cele mai importante concluzii și recomandări ale Conferinței și ce perspective deschide acestea pentru dezvoltarea colaborării internaționale în domeniul educației tineretului?

— Principalele recomandări adoptate de Conferința de la Viena sînt: solicitarea continuării, prin mijloace adecvate, a schimbului de experiență și a documentației în legătură cu problemele discutate. Ele cheamă țările europene să elaboreze studii comparative, în special în problemele modernizării metodelor de învățămînt și a utilizării raționale a noilor metode și tehnici de instruire. Se subliniază de asemenea utilitatea planificării accesului la învățămîntul superior și, în legătură cu aceasta, importanța studiilor metodelor de planificare practicate. Alte recomandări privesc dezvoltarea cercetărilor științifice asupra procesului educațional, realizarea orientării școlare și profesionale și necesitatea de a extinde și îmbunătăți condițiile educative pe parcursul întregii vieți active a omului. Se consideră necesară, în acest sens, o pregătire culturală și profesională care ar permite specialiștilor să dispună de o „mobilitate socială” mai largă, decît de posibilități mai mari pentru dobîndirea unei calificări profesionale superioare pe tot parcursul vieții active.

— S-a stabilit de asemenea, ca UNESCO să întreprindă studii periodice privind accesul la învățămîntul superior, utilizarea metodelor didactice și a tehnicilor moderne în învățămîntul de toate gradele.

Conferința de la Viena a arătat utilitatea cooperării țărilor europene în problemele educației. Aceasta a făcut ca recomandarea formulată de un grup de țări — dintre care România — de a se convoca în viitor o nouă conferință de acest fel, să fie acceptată în unanimitate.

— Care sînt cele mai importante concluzii și recomandări ale Conferinței și ce perspective deschide acestea pentru dezvoltarea colaborării internaționale în domeniul educației tineretului?

— Principalele recomandări adoptate de Conferința de la Viena sînt: solicitarea continuării, prin mijloace adecvate, a schimbului de experiență și a documentației în legătură cu problemele discutate. Ele cheamă țările europene să elaboreze studii comparative, în special în problemele modernizării metodelor de învățămînt și a utilizării raționale a noilor metode și tehnici de instruire. Se subliniază de asemenea utilitatea planificării accesului la învățămîntul superior și, în legătură cu aceasta, importanța studiilor metodelor de planificare practicate. Alte recomandări privesc dezvoltarea cercetărilor științifice asupra procesului educațional, realizarea orientării școlare și profesionale și necesitatea de a extinde și îmbunătăți condițiile educative pe parcursul întregii vieți active a omului. Se consideră necesară, în acest sens, o pregătire culturală și profesională care ar permite specialiștilor să dispună de o „mobilitate socială” mai largă, decît de posibilități mai mari pentru dobîndirea unei calificări profesionale superioare pe tot parcursul vieții active.

— S-a stabilit de asemenea, ca UNESCO să întreprindă studii periodice privind accesul la învățămîntul superior, utilizarea metodelor didactice și a tehnicilor moderne în învățămîntul de toate gradele.

Conferința de la Viena a arătat utilitatea cooperării țărilor europene în problemele educației. Aceasta a făcut ca recomandarea formulată de un grup de țări — dintre care România — de a se convoca în viitor o nouă conferință de acest fel, să fie acceptată în unanimitate.

— Care sînt cele mai importante concluzii și recomandări ale Conferinței și ce perspective deschide acestea pentru dezvoltarea colaborării internaționale în domeniul educației tineretului?

— Principalele recomandări adoptate de Conferința de la Viena sînt: solicitarea continuării, prin mijloace adecvate, a schimbului de experiență și a documentației în legătură cu problemele discutate. Ele cheamă țările europene să elaboreze studii comparative, în special în problemele modernizării metodelor de învățămînt și a utilizării raționale a noilor metode și tehnici de instruire. Se subliniază de asemenea utilitatea planificării accesului la învățămîntul superior și, în legătură cu aceasta, importanța studiilor metodelor de planificare practicate. Alte recomandări privesc dezvoltarea cercetărilor științifice asupra procesului educațional, realizarea orientării școlare și profesionale și necesitatea de a extinde și îmbunătăți condițiile educative pe parcursul întregii vieți active a omului. Se consideră necesară, în acest sens, o pregătire culturală și profesională care ar permite specialiștilor să dispună de o „mobilitate socială” mai largă, decît de posibilități mai mari pentru dobîndirea unei calificări profesionale superioare pe tot parcursul vieții active.

— S-a stabilit de asemenea, ca UNESCO să întreprindă studii periodice privind accesul la învățămîntul superior, utilizarea metodelor didactice și a tehnicilor moderne în învățămîntul de toate gradele.

Conferința de la Viena a arătat utilitatea cooperării țărilor europene în problemele educației. Aceasta a făcut ca recomandarea formulată de un grup de țări — dintre care România — de a se convoca în viitor o nouă conferință de acest fel, să fie acceptată în unanimitate.

— Care sînt cele mai importante concluzii și recomandări ale Conferinței și ce perspective deschide acestea pentru dezvoltarea colaborării internaționale în domeniul educației tineretului?

— Principalele recomandări adoptate de Conferința de la Viena sînt: solicitarea continuării, prin mijloace adecvate, a schimbului de experiență și a documentației în legătură cu problemele discutate. Ele cheamă țările europene să elaboreze studii comparative, în special în problemele modernizării metodelor de învățămînt și a utilizării raționale a noilor metode și tehnici de instruire. Se subliniază de asemenea utilitatea planificării accesului la învățămîntul superior și, în legătură cu aceasta, importanța studiilor metodelor de planificare practicate. Alte recomandări privesc dezvoltarea cercetărilor științifice asupra procesului educațional, realizarea orientării școlare și profesionale și necesitatea de a extinde și îmbunătăți condițiile educative pe parcursul întregii vieți active a omului. Se consideră necesară, în acest sens, o pregătire culturală și profesională care ar permite specialiștilor să dispună de o „mobilitate socială” mai largă, decît de posibilități mai mari pentru dobîndirea unei calificări profesionale superioare pe tot parcursul vieții active.

Reuniunea Comitetului de pregătire a Colocviului european „Educația și dezvoltarea științifică, economică și socială”

În zilele de 7-8 decembrie a.c. are loc la Paris, în Palatul UNESCO, reuniunea Comitetului de pregătire a Colocviului european pe tema „Educația și dezvoltarea științifică, economică și socială” care se va desfășura anul viitor în Franța. La reuniune participă și o delegație a Uniunii sindacatelor din instituțiile de învățămînt și cultură din țara noastră — care este membră a comitetului de pregătire — condusă de tovarăsa Onița Gligor, vicepreședinta Ununii.

— Ce tendințe actuale și de perspectivă au relevat studiile prezentate ca bază de discuție și dezbaterile purtate în cadrul conferinței?

REVISTA REVISTELOR

„Colocvii”

În paginile numărului recent apărut al revistei COLOCVII despre școală, familie și societate (nr. 11, noiembrie 1967), putem citi o convorbire cu acad. Grigore C. Moisil despre examenele de admitere și alegerea profesiei, precum și intervenția acad. Eugen Foră, profesor emerit, în discuția cu tema „Cultura și omul de azi”. În paginile revistei mai sînt înse-

rate „File din carnetul unui director de liceu”, semnate de prof. Zina Sirbu, ancheta pe tema „Ora de dirigenție”, articolul „Copiii deficienți sînt recuperabili”, precum și o serie de alte articole și anchete pe teme educative. Revista continuă să acorde un spațiu amplu scrisorilor primite de la cititorii și discuției cu aceștia.

„Studii și articole de istorie”

După apariția volumului IX din culegerea „Studii și articole de istorie”, editată de Societatea de Științe istorice și filologice, a ieșit de curînd de sub tipar și volumul X al acestei culegeri.

Publicație semestrială, „Studii și articole de istorie” se adresează prin tematică sa, tot mai cuprinzătoare și mai variată de la un număr la altul, în special cadrelor didactice din învățămîntul de cultură generală. În paginile ei își valorifică munca de cercetare, desfășurată în bună măsură pe plan local, membrii filialelor și subfilialelor Societății, în rîndurile cărora ponderea o dețin profesorii de liceu. În cuprinsul culegerii apar și lucrări cu caracter general, orientate și sintetic, de istorie a României și de istorie universală, ca și articole referitoare la metoda predării acestor discipline.

Chiar și o superficială parcurgere a sumarului volumului X atrage atenția prin bogata lui rubricare (Studii și articole privind istoria locală și generală a patriei. Miscelanea, Texte și documente. Istorie universală, Metodica predării istoriei, Bibliografie. Cronică), precum și prin caracterul larg al unor teme abordate („Acțiuni pentru sindicaliza-

rea corpului didactic din România în perioada dintre cele două războaie mondiale”, de acad. P. Constantinescu-Iasi; „Politica externă a României în perioada dintre cele două războaie mondiale” de Eliu Campus; „Contribuții la studiul dezvoltării feudalismului în nordul Transilvaniei și în Maramureș de Pavel Binder etc). Trei rubrici au în vedere în mod special sprijinirea muncii la catedră. În cadrul rubricii de metodica, de pildă, se publică materialele „Cîteva probleme ale istoriei locale” de C. Roman, „Folosirea proiectelor în predarea lecțiilor de istorie” de Ștefan Aizălescu. Rubrica de istorie universală oferă cititorilor lucrări de sinteză privind probleme majore de istorie medie, ca „Jan Hus și învățătura sa”, de prof. univ. Mihail Dan.

O bibliografie selectivă care prezintă, un material bogat, organizat în funcție de criteriul tematic și cronologic, vine alături sprijinului muncii la catedră, cit și al celor de investigație științifică. Această bibliografie uzuală didactico-științifică, inaugurată în volumul IX, constituie în prezent o rubrică permanentă a culegerii.

12 reviste școlare

La Timișoara apar în momentul de față 12 reviste școlare realizate cu mijloace locale, a căror tematică include creații literare, științifice, artistice, culegeri din folclorul băntean, însemnări pe teme sportive, caricaturi, jocuri distractive etc.

Drumul a fost deschis în anul 1964 de revista „Ținere condole” (Liceul nr. 7), care se află la al nouălea număr. I-au urmat „Revista” (Liceul nr. 1), „Debuturi” (Liceul nr. 2), „Pagini noi” (Liceul nr. 3), „Slovice tinerești” (Liceul nr. 5), „Constelații” (Liceul nr. 6), „Condeie noi” (Liceul nr. 8), „Ținutul constructor” (Grupul școlar de construcții), „Revista noastră” (Centrul școlar textil), „Lăcrăți” (Școala generală nr. 8), „Muguri” (Școala generală nr. 1), „Ghiocelul” (Școala generală nr. 11).

Nu de mult a avut loc o constituire a comitetelor de redacție ale acestor reviste, în cadrul cărora s-a realizat un larg schimb de experiență în ceea ce privește conținutul și grafica lor. În prezent este așteptată apariția altor reviste.

Prof. LEANA CERNESCU

„Almanahul educației”

ALMANAHUL EDUCAȚIEI recent apărut, editat de revista „Colocvii”, se înfățișează cititorilor într-o prezentare grafică remarcabilă. El dezbate, în forme publicistice variate, multiple aspecte ale procesului educațional.

Sub titlul „Pagini vechi și regăsite despre educație” înfîlîm însemnări și versuri pe această temă datorate lui Neagoe Basarab, Enăchiță Văcărescu, Iancu Văcărescu, Cezar Bolliac, Mihail Eminescu, Zaharia Stancu și Eugen Jebeleanu, iar însemnările grupate sub titlul „Și scriitorii au fost copii” poartă semnăturile scriitorilor Mihail Sadoveanu, Ionel Teodorescu și Victor Eftimiș. În cuprinsul almanahului înfîlîm versuri semnate de Ion Brad, T. Utan, Victor Eftimiș, Veronica Porumbacu, Ion Vinea, schițe și fragmente literare de O. Wilde, E. Hemingway, Mihail Tican Rumano și alții.

Anchetele publicate se ocupă de inițierea în viața de familie, de preocupările studenților în trecut și astăzi, despre ce este nou în viața de familie la țară etc. Dintre articolele, schițele, însemnările privind aspectele educației tineretului în societate, în școală și în familie, remarcăm pe cele intitulat „Este desenul copiilor o joacă?” „Copiii precoci”, Geneza celor mai dragi cărți ale copilăriei”, „Elevii, profesorii și cibernetica”, „Dintr-un dicționar de scriitori-dascăli”, „101 întrebări pentru portretul omului civilizată”, „De ce se dezvoltă inegal unii copii?”, „Atenție părinți: o mie de obiecte și situații primejdioase în micul univers domestic”. Cititorii almanahului gădesc, de asemenea, pagini de curiozități, umor, maxime, jocuri distractive și sînt invitați să ia parte la un interesant concurs dotat cu premii.

Pe scurt - Pe scurt - Pe scurt - Pe scurt

Un interesant experiment este în curs de desfășurare la Brentwood College of Education, Essex, sub direcția dr. Sidney Bridges. Sînt urmărirea căile care înlesnesc cadrelor didactice să-l distingă pe copilul deosebit dotat și să le ofere apoi un învățămînt corespunzător nivelului lor. Cîra 50 de băieți și fete de 9-10 ani, aleși din cei mai buni elevi ai regiunii, petrec cîteva după amieze studiind cunoștințe care depășesc nivelul vârstei respective. Se pare că experiența a

fost înconștinată de succes nu numai pe planul instruirii, ci și în sfera educației. Copiii înscrși la aceste cursuri devin mai sociabili, mai apropiați de colegii lor; ei se integrează mai bine în colectivul clasei și se interesează mai mult de activitatea care li se pretinde.

O școală din Wiesbaden (R.F.G.) a înlocuit în mod experimental împărțirea tradițională a elevilor în clase prin repartizarea lor în grupe variabile în funcție de fiecare disciplină. Predarea se realizează în forme diferite și cu efective de

mărimi diferite. După amiază elevii mai mari efectuează lucrări practice în grupe constituite potrivit înclinațiilor lor.

Este vorba de o emisiune în cadrul căreia redactorii — doi psihologi — discută cu elevii invitați în studio, solicitîndu-le punctul de vedere în legătură cu un anumit subiect tratat și într-o emisiune anterioară. Pentru cele 20 de minute cit durează emisiunea, se imprimă un material de 3 ore. Criteriul de alegere a seccventelor ce urmează a fi prezentate îl constituie autenticitatea expresiei și bogăția conținutului. Emisiunile „Ce părere aveți?” contribuie astfel la perfecționarea exprimării orale — unul dintre obiectivele tradiționale ale învățămîntului francez — ca și la dezvoltarea încrederii elevilor în propriile forțe.

